

KUMAĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg f con by się kumała.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XVII w.

Bratać się, wchodzić w poufale stosunki; se alicui socium adscribere, sociari, societatem cum aliquo conflare a. inire a. iungere, amicitiam a. societatem cum aliquo facere Cn [z kim]: gdyby w náukách y przykładności Kátholického ludu pilnieyszą byłá/ gdyby fię z temi fektarzámí ták iáwnie nie kumálá/ powinowáciá PowodPr 39.

Formacja współrzenna: pokumać się.

JB